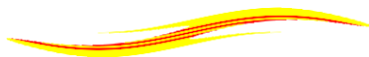

PHẦN 15: AI LÀ NHỮNG ANH HÙNG CỦA BIỂN ĐÔNG ?

Người viết không có liên hệ gì đến VNCH trước khi dấn thân vào con đường đấu tranh. Những hiểu biết về một chế độ đã bị CSVN cưỡng chiếm ngày 30/04/1975 hoàn toàn do tôi tìm hiểu tự nhiên đến. Do đó những gì tôi viết nó không phải là đặt hàng, cưỡng ép hay vì một mục đích gì khác ngoài việc trả lại sự thật lịch sử và vinh danh những người lính VNCH đã ngã xuống anh dũng vì Biển Đảo Quê Hương. Nó cũng chứng minh ngược lại những gì CSVN cho rằng VNCH đã “bán” Hoàng Sa cho Trung Cộng. Người viết cũng chưa từng được một ai bên phía VNCH “xui” đi theo con đường đã và đang đi. Vì thế, những gì tôi viết ở đây chính là một cách viết của một người sinh ra trong môi trường dối trá, nhưng cố gắng viết lên những sự thật mà chúng ta không thể chối bỏ...

I. CẢM XÚC ĐẦU TIÊN VỀ NHỮNG NGƯỜI ANH HÙNG :

*Kẻ tiểu nhân gọi anh là “ngụy”
Nhưng sự thật có phải thế không?
Đúng là lời của kẻ bất công
Đem vu vạ cho người quân tử.*

*Ngụy thì phải bán nước hành dân
Ấy vậy mà anh nào làm thế ?
Có những kẻ giả vờ tử tế
Đem tác biển dâng cả ngoại xâm...*

*Có những kẻ luôn sẵn dã tâm
Mồm hòa giải mà tay làm bạc đãi
Đừng có tin Cộng nô hối cải
Chỉ còn đường quét sạch mà thôi !*

*Trên đời này nhiều kẻ khoe mẽ
Ta anh tài nón cối rệp râu
Ấy vậy mà chạy dài Trung cộng
Lấy nghĩa hèn tô đậm hư danh,*

*Sao không nhượng đời mày mở rộng
Xem Văn Thà vị quốc vong thân
Có như thế mới hay chân giả
Mới biết đời gian trá làm sao*

*Xin ông trời mãi tận trên cao
Chúng cho lòng những người làm lính
Chúng cho những vong linh uất hận
Trả cho người tên gọi mền yêu ...*

*Hãy trả lại tên cho anh
Những người lính Quốc gia anh dũng !*

(Vô đề Buồn 5 – Sài Gòn 16/09/2011 – Trích “Vòng Quay Hèn Nhát” – Đặng Chí Hùng)

Lúc còn nhỏ, khi còn học trong ngôi trường chủ nghĩa xã hội, tôi cũng giống như bao đứa trẻ

khác đã phải học thuộc lòng những từ ngữ mà chúng tôi chẳng hiểu mô tê gì cả. Nào là “ngụy quân, ngụy quyền”, nào là “Mỹ, Diệm, Thiệu kìm kẹp người dân” vv và v...Lớn lên, tôi đã có thời gian và tri thức cho một sự tìm hiểu thật sự. Từ chỗ yêu thích một nền âm nhạc đầy nhân văn và cảm xúc với những bản nhạc mà người ta quen gọi là “nhạc vàng”, tôi đã cất công đi tìm hiểu về cái gọi là “ngụy” mà cộng sản đã gọi. Kết quả đã cho thấy, tôi đã không phải tiếc công tìm hiểu để thấy rằng đảng cộng sản Việt Nam đã vu cáo hoàn toàn cho chế độ dân chủ tại Miền Nam. Chính vì vậy tôi đã viết bài viết **“*Những sự thật cần phải biết “ – phần 2 – Việt Nam Cộng Hòa , nạn nhân của chính sách ngậm máu phun người”*”**. Và bài thơ Vô đề Buồn – 5 ở trên cũng là những tâm sự chân tình của tôi, một người sinh ra trong chế độ cộng sản, sống từ nhỏ với cộng sản tri ân tới những người lính Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) đã hi sinh cả cuộc đời mình cho tự do dân chủ, cho chính nghĩa Dân tộc và cho Quốc gia Việt Nam. Vì vậy tôi đã gọi những người lính VNCH là những anh Hùng. Họ đã vị quốc và vong thân trong oanh liệt. Cuộc chiến năm 1975 không phải là cuộc chiến mà họ đã thua mà là họ đã thắng trong lòng người dân Việt dù cho một trận chiến cuối cùng họ đã không thể chiến thắng vì không còn súng đạn để chiến đấu.

Trong vô vàn những trận đánh để lại những vết son của những người lính VNCH thì trận Hải Chiến Hoàng Sa đã để lại những dấu ấn chẳng thể nào phai trong lòng người dân Miền Nam nói riêng và cả Dân Tộc Việt Nam nói chung. Và cho đến ngày hôm nay, những người dân đang sống trong chế độ cộng sản độc tài cũng đã nhớ tới những người lính đã anh dũng hi sinh vì biển đảo quê hương bất chấp sự cấm đoán của bè lũ độc tài bán nước. Những người dân Việt Nam nhớ tới những Ngụy Văn Thà và đồng đội, đơn giản bởi vì họ là những người anh hùng của đất mẹ Việt Nam. Họ đã ở lại với Biển Đông, với biển đảo quê hương để giữ cho hồn dân tộc còn mãi kể cả khi bọn cộng sản Việt Nam hay tay dâng lên phần đất mẹ cho giặc Tàu...

Người Việt Nam không bao giờ quên những anh hùng VNCH.

Nhạc sỹ Trần Thiện Thanh đã từng viết về Trung Tá Nguyễn Đình Bảo với tác phẩm nổi tiếng “Người ở lại Charlie”. Nhưng có một Charlie khác, không phải là Cao Nguyên nắng gió mà là Charlie trên biển. Đó là Charlie – Hoàng Sa. Những người lính VNCH đã hi sinh trong ngày đầu năm 1974 để cố gắng gìn giữ biển đảo quê hương đó cũng xứng đáng được ca ngợi, được tri ân và được ghi ơn vì họ đã nằm lại muôn đời với biển khơi. Nơi đó, họ đã trở thành những anh hùng bất tử. Họ đã ở lại Hoàng Sa, họ đã ở lại Biển Đông để giữ trọn tinh thần “Tổ Quốc – Danh Dự – Trách Nhiệm”

II.TÓM LƯỢC HẢI CHIẾN HOÀNG SA – 19/01/1974 :

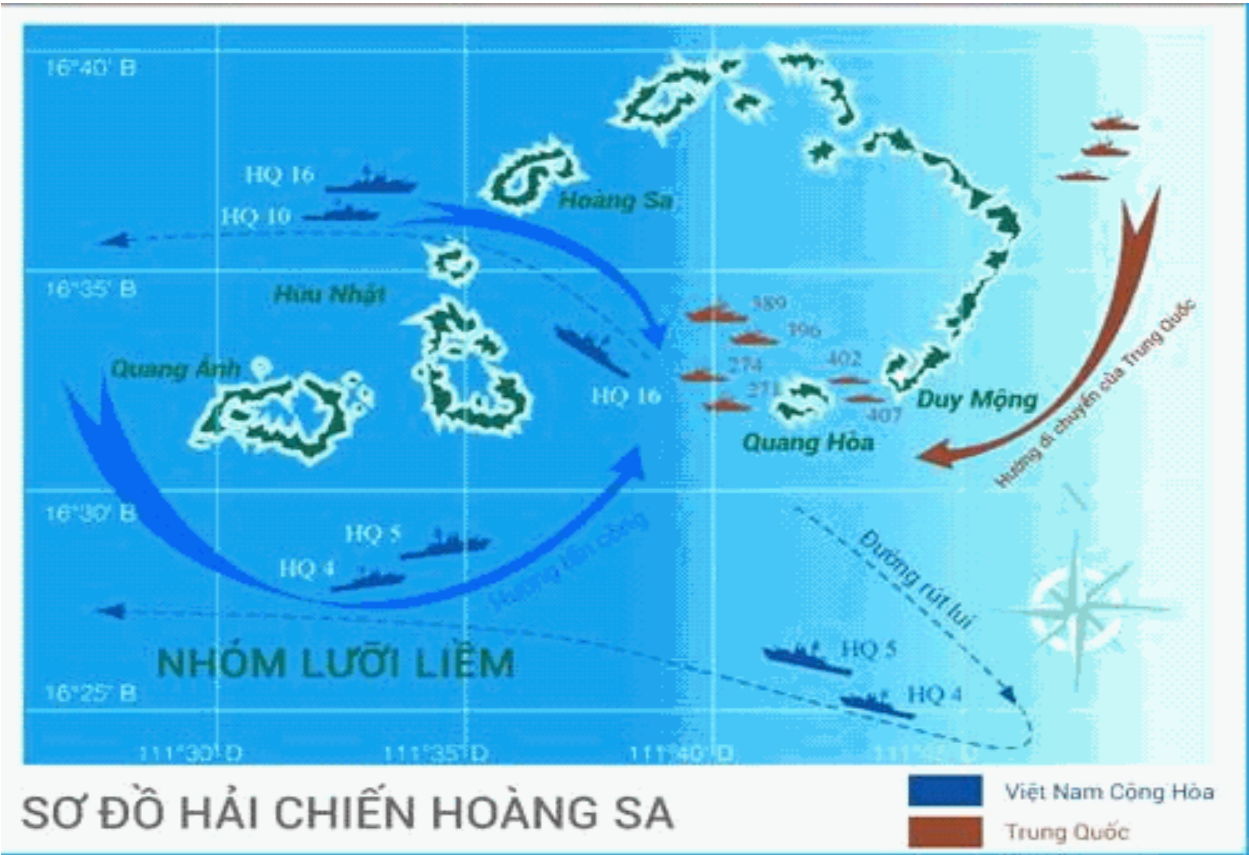
Có lẽ chúng ta không ai không biết đến diễn tiến của cuộc hải chiến Hoàng Sa năm 1974. Đã có nhiều tài liệu và sách vở nói về sự kiện này. Nhưng trong bài viết này, tác giả vẫn phải tóm lược lại những điều mà mình được nghe, được đọc để người đọc có thể thấy được những điều quan trọng của trận đánh. Đồng thời thấy được sự anh hùng của những người lính hải quân VNCH đã “vị quốc, vong thân” và không bao giờ quên “Tổ Quốc – Danh Dự – Trách Nhiệm”.

Từ cuối năm 1973, lợi dụng việc VNCH đang phải đối đầu với cộng sản Việt Nam trên đất liền thì Trung Cộng đã có nhiều động thái muốn xâm lược Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam mặc cho VNCH đã nhiều năm xác lập chủ quyền chính đáng trên hai quần đảo Hoàng Sa – Trường Sa.

Hải Quân Đại Tá Hồ Văn Ngạc đang viết trên Bia Chủ Quyền Việt Nam tại đảo Trường Sa năm 1973.

Trước thái độ Hải quân Trung cộng hung hăng lấn sát biển Hoàng Sa khiêu khích Hải Quân VNCH, Chính phủ VNCH đã đánh ngay giặc Tàu trên biển Hoàng Sa theo tinh thần của tiền nhân Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo vv...

Sơ đồ trận hải chiến theo Tài liệu Hải chiến Hoàng Sa.

Dựa trên Hồi ký của các cựu Hạm trưởng Vũ Hữu San và Lê Văn Thự đều cho biết tàu Việt Nam Cộng Hòa khai hoả bắn vào tàu Trung cộng xâm lược.

Ông **Lê Văn Thự**, cựu Hạm trưởng HQ16, nhớ lại: *“Chiều ngày 18/1/1974, khoảng 6 giờ, đại tá Ngạc gọi máy cho tôi và ra lệnh cho tôi chỉ huy HQ10, bằng mọi giá phải đổ bộ cho được toán người nhái lên đảo Quang Hòa... Đến tối ngày 18/1/1974, máy truyền tin bị Trung Cộng phá rối tần số, không liên lạc được. Tôi không thể gọi đại tá Ngạc, HQ 4 hay Bộ Tư lệnh Hải quân Vùng I Duyên Hải. Tôi chỉ liên lạc được với HQ 10 bằng máy PRC 45 là loại máy truyền tin mang sau lưng, chỉ liên lạc được trong vòng 10 hải lý. Sau khi nhận lệnh, tôi nghĩ chỉ còn cách đổ bộ toán người nhái vào ban đêm may ra mới lên được đảo; nhưng chưa chắc toán người nhái đã vào trót lọt được vì có thể tàu Trung Cộng theo dõi và liên lạc chỉ điểm cho người của họ chốt trên đảo canh chừng để bắn khi người nhái của ta vào bờ... Vì thế, muốn thi hành lệnh của đại tá Ngạc, tôi nghĩ chỉ còn cách là phải tiêu diệt tàu Trung Cộng trước rồi mới tính chuyện đổ bộ người nhái lên đảo sau”.*

Ông Thự kể rằng lúc này phía Trung cộng điều thêm hai tàu nữa. Ông liền gọi cho thiếu tá Nguyễn Văn Thà, Hạm trưởng HQ10, để bàn kế hoạch. Theo đó, HQ10 và HQ16 sẽ rời xa các đảo trong đêm, tắt hết đèn thấp sáng trên tàu để địch không nhìn thấy mục tiêu; vào sáng sớm sẽ tiến vào vùng lòng chảo bên trong cụm đảo Lưỡi Liềm để tấn công chiến hạm Trung cộng.

Sáng sớm 19/1/1974, các chiến hạm Việt Nam Cộng Hòa tiến vào vùng lòng chảo giữa cụm đảo. Theo hồi ức của Hạm trưởng San, lúc bấy giờ bốn tàu chiến của Trung cộng mang các số hiệu 389, 396, 271 và 274 xông ra nghênh chiến. Lúc 6 giờ 48 phút, lực lượng đổ bộ bắt đầu được khai triển: toán Biệt hải trên HQ 4 đổ bộ mặt nam đảo Quang Hòa, toán Hải kích trên HQ 5 đổ bộ mặt tây nam đảo. Khi tiến vào đảo, họ đã bị quân Tàu núp trong công sự bắn ra. Hải quân Việt Nam Cộng Hòa đáp trả bằng súng phóng lựu M.79 và tiểu liên M.16. Cuộc cận chiến trên đảo khiến trung úy Lê Văn Đơn và một thành viên tên là Long của toán Hải kích tử trận, 2 thành viên khác bị thương. Toán Biệt hải cũng bị lực lượng Trung cộng khá đông uy hiếp. Đến khoảng 9 giờ 30, trước tình hình bất lợi, các lực lượng đổ bộ rút về tàu, mang theo những người bị thương và thi thể người tử trận. Như vậy, nỗ lực đổ bộ giành lại quyền kiểm soát tại đảo Quang Hòa của Việt Nam Cộng Hòa đã không hoàn thành.

Cuộc đụng độ (trong hình) giữa tàu Trung cộng và tàu Việt Nam Cộng Hòa (theo tài liệu internet của Hạm trưởng Vũ Hữu San là chiếc HQ 4) – Ảnh: China.com

Cũng theo tường thuật trong sách của cựu Hạm trưởng Vũ Hữu San và tác giả Trần Đỗ Cẩm, từ 10 giờ 17 cho tới 10 giờ 24, các chiến hạm Việt Nam Cộng Hòa di chuyển chiến thuật để lập một vòng cung phía tây đảo Quang Hòa. Phân đội bắc gồm HQ16 và HQ10 di chuyển tới hướng tây bắc đảo Quang Hoà, phân đội nam gồm HQ 5 và HQ 4 di chuyển tới phía tây đảo. Bốn tàu Trung cộng liền bám theo sau.

Trận hải chiến chính thức khởi sự vào lúc 10 giờ 22 phút sáng 19/1/ Theo Hạm trưởng **Vũ Hữu San**, sau khi mệnh lệnh tác xạ của đại tá Hà Văn Ngạc được truyền đi từ trung tâm chỉ huy đặt trên HQ 5, tất cả các chiến hạm Việt Nam Cộng Hòa đồng loạt nổ súng vào tàu hải quân Trung cộng.

“Lúc bấy giờ, tôi đứng trên đài chỉ huy với Hạm trưởng San, nghe có lệnh bắn truyền xuống, ông hạm trưởng hét: ‘bắn!’ Đồng thời ông điều chiếc tàu chạy quanh quanh để tránh đạn. Ngay thời khắc đầu tiên, do bị bất ngờ nên quân Trung cộng thiệt hại nặng”, 40 năm sau cuộc chiến, ông Lữ Công Bảy, hạ sĩ quan giám lộ tàu HQ 4, kể lại.

Do mục tiêu nằm trong tầm bắn nên các loại súng pháo 20 ly và 40 ly bắn rất hiệu quả, theo sách Tài liệu Hải chiến Hoàng Sa của Vũ Hữu San và Trần Đỗ Cẩm. Về hải pháo, các khẩu 76 ly của HQ 4 và 127 ly của HQ 5, HQ 16 có tốc độ bắn chậm hơn trong khi tàu Trung cộng nhỏ bé và di chuyển rất linh động thành ra rất khó ngắm trúng mục tiêu. Trong các chiến hạm của Việt Nam Cộng Hòa, chỉ có hải pháo của HQ 4 là điều khiển bằng điện; còn lại đều là hệ thống quay tay khá cổ điển nên việc “bắt chết mục tiêu” gặp nhiều trở ngại. HQ 10 là chiến hạm nhỏ nhất và chỉ còn một máy chính hoạt động nên xoay trở rất khó, giàn ra đa lại bị hỏng nên bị rơi vào nguy khốn.

“Lúc đó chính mắt tôi thấy rõ ràng chiếc tàu bên trái của Trung cộng bị dính đạn. Một cụm lửa bùng lên rất to. Chiếc tàu mất hẳn trên màn hình ra đa. Có lẽ nó chìm tại đó luôn. Chiếc còn lại thì đâm đầu vô đảo chứ không dám rượt theo mình”, ông Bảy kể. Nhưng phía Việt Nam Cộng Hòa cũng chịu tổn thất không ít. Chỉ khoảng sau 10 phút tham chiến, HQ 10 đã bị loại khỏi vòng chiến. *“Qua bộ đàm, bạn tôi là Vương Thương báo cáo HQ 10 trúng hai phát đạn pháo của Trung cộng, Hạm trưởng Ngụy Văn Thà tử trận và hạm phó bị thương. Anh em trên đài chỉ huy HQ 10 toàn bộ đều bị thương hoặc chết. Sau đó thì không thể liên lạc được nữa, chắc bên đó không còn ai giữ truyền tin liên lạc”.*

Ba chiếc tàu còn lại của Việt Nam Cộng Hòa cũng bị dính đạn Trung cộng, trong đó nghiêm trọng nhất là HQ16 bị trúng một quả đại bác vào hầm máy phải, nước tràn vào khiến tàu nghiêng hẳn. Lúc bấy giờ, do Trung cộng phá sóng truyền tin tầm xa, nên việc liên lạc giữa tàu và Đà Nẵng là bất khả thi. Các tàu chỉ có thể liên lạc với nhau bằng PRC25 khi ở khoảng cách ngắn hơn.

Sau hơn 30 phút kể từ khi tàu Hải quân Việt Nam Cộng Hòa khai hỏa đánh Hải quân Trung cộng, tình trạng lúc này là phía Việt Nam Cộng Hòa có một tàu bị bắn cháy, nhiều chiến sĩ tử trận hoặc bị thương. Chiến hạm HQ16 và HQ5 hư hại khá nặng, HQ4 cũng dính đạn nhưng còn hoạt động được. Phía Trung cộng có một tàu bị bắn cháy, phần lớn các tàu còn lại hư hại nặng nề, tổn thất về quân lính thì phía hải quân Trung cộng không thể kể cho hết.

Theo tài liệu Hoàng Sa, Lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa của chính phủ VNCH cũng như hồi ký của cựu Hạm trưởng HQ 4 Vũ Hữu San, đại tá Hà Văn Ngạc, chỉ huy trưởng chiến dịch trên biển, và một số chiến sĩ tham dự trận hải chiến cho hay trận hải chiến kết thúc vào lúc khoảng 11 giờ trưa 19/1/1974. Khi đó thì hải quân Trung cộng đang gửi thêm tàu tiếp viện, gồm tàu chiến cao tốc Komar trang bị hỏa tiễn mua của Liên Xô trước đó. Trước tình huống vũ khí VNCH yếu thế hơn và phía Hoa Kỳ với hạm đội 7 đang trú đóng gần đó không hề có bất cứ động thái yểm trợ nào,

bất lợi về phía Việt Nam Cộng Hòa. Chính phủ VNCH đã ra lệnh triệt thoái các tàu còn lại về Đà Nẵng. Toàn bộ quần đảo Hoàng Sa rơi vào tay giặc Tàu cộng, trưa ngày 19/1/1974.

Mặc dù kết thúc cuộc hải chiến, quân lực VNCH nói chung và hải quân VNCH nói riêng đã mất đi một số người lính anh hùng. Sự chênh lệch về lực lượng và phương tiện đã không cho phép những người lính VNCH có thể chiến thắng trước đối thủ hung hãn, hơn hẳn về phương tiện vũ khí và được yểm trợ tối đa. Nhưng đổi lại, tinh thần chiến đấu của họ đã còn lưu lại mãi mãi trong lòng người dân Việt Nam cho đến muôn đời. Họ đã làm cho phía Trung Cộng thiệt hại nặng nề cả về vũ khí lẫn quân lính. Những người anh hùng đã chiến đấu trong trận hải chiến ngày 19/01/1974 xứng đáng được vinh thăng và trân trọng. Một trong số Họ đã anh dũng ở lại Hoàng Sa.

Đánh giá về trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974, nhà nghiên cứu quân sự người Nga – đảng viên đảng cộng sản Liên Xô, giảng viên đại học quân sự Kiev, ông M.Loven đã nói: *“Những người lính chế độ Sài Gòn đã chứng tỏ họ thật dũng cảm trước sức mạnh quân sự vượt trội của quân đội Trung Quốc”.* (Báo “Sự thật” – Pravda số ra 26/01/1974)

III. VIỆT NAM CỘNG HÒA GIỮ NƯỚC, CỘNG SẢN VIỆT NAM BÁN NƯỚC :

Sau sự việc hi sinh anh dũng của hạm trưởng Ngụy Văn Thà và đồng đội thì chính quyền VNCH đã lên tiếng một cách mạnh mẽ những hành động ăn cướp của Trung Cộng. Điều này cũng minh chứng rằng một khi để nói là VNCH là tay sai của Mỹ, là bán nước, là Ngụy quân, ngụy quyền thì phải có bằng chứng rõ ràng. Một điều chúng ta có thể thấy rõ ràng tại sao một chế độ bị vu cáo là “ngụy” lại anh dũng chống trả quân thù Trung cộng cướp nước còn CHXHCNVN lại “tri ân” giặc Tàu như cách mà Phùng Quang Thanh, Nguyễn Tấn Dũng hay Nguyễn Phú Trọng và cả bè lũ cộng sản đang ngày đêm ca ngợi, để mặc ngư dân bị đánh đập ngay trên biển đảo quê hương mình? Đến đây thì câu trả lời cho câu hỏi ai là “Ngụy” thì có lẽ thực chất bạn đọc cũng tự tìm cho mình câu trả lời rồi. Những bức ảnh này là minh chứng hùng hồn nhất thay cho cả vạn lời nói ai mới thật sự là “ngụy” bán nước cho giặc Tàu:

TUYÊN - CÁO CỦA BỘ NGOẠI-GIAO VNCH VỀ HÀNH ĐỘNG GÂY HẤN CỦA TRUNG-CỘNG (19 - 1 - 1974)

Sau khi mạo nhận ngày 11-1-1974, chủ quyền trên hai quần đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa của Việt-Nam Cộng-Hòa, Trung-Cộng đã đưa Hải-quân tới khu vực Hoàng-Sa, và đã bố quân lính lên các đảo Cam-Tuyền, Quang-Hòa và Dục-Mộng.

Lực lượng Hải-quân Trung-Cộng gồm 11 chiến đình thuộc nhiều loại và trọng lượng khác nhau, kể cả một tàu loại Komar có trang bị hỏa tiễn.

Để bảo vệ sự vẹn toàn lãnh thổ và nền an ninh quốc gia trước cuộc xâm lăng quân sự này, các lực lượng Hải-quân Việt-Nam Cộng-Hòa trên đóng trong khu vực này đã ra lệnh cho bọn xâm nhập phải rời khỏi khu vực.

Thay vì tuân lệnh, các tàu Trung-Cộng, kể từ 18-1-1974, lại có những hành động khiêu khích như đâm thủng vào các chiến đình Việt-Nam.

Sáng ngày nay 19-1-1974 hồi 10 giờ 20, một hệ-tống-hạm Trung-Cộng thuộc loại Kronstadt đã khai hỏa bắn vào khu-trục-hạm "Trần-Khánh-Dư" mang số HQ-04 của Việt-Nam Cộng-Hòa. Để tự vệ, các chiến hạm Việt-Nam đã phản pháo và gây hư hại cho hệ-tống-hạm Trung-Cộng. Cuộc giao tranh hiện còn tiếp diễn và đang gây thiệt hại về nhân mạng và vật chất cho cả đôi bên.

Các hành động quân sự của Trung-Cộng là hành vi xâm phạm trắng trợn vào lãnh thổ Việt-Nam Cộng-Hòa, và một lần nữa vạch trần chính sách hành trưởng đế quốc mà Trung-Cộng liên tục theo đuổi, đã được biểu lộ qua cuộc thôn tính Tây Tạng, cuộc xâm lăng Đại-Hàn và Ấn-Độ trước kia.

Việc Trung-Cộng ngày nay xâm phạm lãnh thổ Việt-Nam Cộng-Hòa không những chỉ đe dọa chủ quyền và an ninh của Việt-Nam Cộng-Hòa, mà còn là một hiểm họa đối với nền hòa bình và ổn cố của Đông-Nam-Á và toàn thế giới.

Với tư cách một nước nhỏ bị một cường quốc và cò tàu công, Việt-Nam Cộng-Hòa kêu gọi toàn thể các dân tộc yêu chuộng công lý và hòa bình trên thế giới hãy cương quyết lên án các hành vi chiến tranh thô bạo của Trung-Cộng nhằm vào một quốc gia độc lập và có chủ quyền để buộc Trung-Cộng phải tức khắc chấm dứt các hành động nguy hiểm đó. Lành ngữ để cho Trung-Cộng tự do tiến hành cuộc xâm lấn trắng trợn này là khuyến khích kẻ gây hấn tiếp tục theo đuổi chính sách hành trưởng của chúng và sự kiện này đe dọa sự sống còn của những nước nhỏ độc lập là những nước ở Á-Đông.

Trong suốt lịch sử, dân tộc Việt-Nam đã đánh lại nhiều cuộc ngoại xâm. Ngày nay, chính-phủ và nhân dân Việt-Nam Cộng-Hòa cũng nhất định bảo vệ sự toàn vẹn của lãnh thổ quốc gia.

Người dân VNCH và Hoàng Sa

Trái ngược lại với chính phủ VNCH và những người lính VNCH đã anh dũng bảo vệ biển đảo quê hương thì những kẻ tự nhận mình là “thống nhất, giải phóng” đất nước lại ngang nhiên bán biển đảo cho giặc.

Cần phải nhớ lại một chuỗi lịch sử bán HS-TS của CSVN như sau. Ngay sau khi tuyên bố của Trung cộng về việc HS- TS là của Trung Cộng thì Phạm Văn Đồng lúc đó là thủ tướng Việt Nam Dân Chủ cộng hòa (VNDCCH) thừa lệnh Hồ Chí Minh (**Xem: “*Những sự thật không thể chối bỏ*” – *Phần 2***) đã tiến hành việc đưa ra công hàm ký ngày 14/9/1958. Công hàm bán nước này có nội dung như sau:

THỦ TƯỚNG PHỦ
NƯỚC VIỆT-NAM DÂN-CHỦ CỘNG-HÒA

Thưa Đồng chí Tổng lý,

Chúng tôi xin trân trọng báo tin để Đồng chí Tổng lý rõ :

Chính phủ nước Việt-nam Dân chủ Cộng hoà ghi nhận và tán thành bản tuyên bố, ngày 4 tháng 9 năm 1958, của Chính phủ nước Cộng hoà Nhân dân Trung-hoa, quyết định về hải phận của Trung-quốc.

Chính phủ nước Việt-nam Dân chủ Cộng hoà tôn trọng quyết định ấy và sẽ chỉ thị cho các cơ quan Nhà nước có trách nhiệm triệt để tôn trọng hải phận 12 hải lý của Trung-quốc, trong mọi quan hệ với nước Cộng hoà Nhân dân Trung hoa trên mặt bể.

Chúng tôi xin kính gửi Đồng chí Tổng lý lời chào rất trân trọng./.

Hà-nội, ngày 14 tháng 9 năm 1958

PHẠM VAN ĐỒNG

Thủ tướng Chính phủ

Nước Việt - nam Dân chủ Cộng hoà

Kính gửi :

Đồng chí CHU AN LAI

Tổng lý Quốc vụ viện

Nước Cộng hoà Nhân dân Trung-hoa

tại

BAC-KINH.

ANNEXE 4

La note adressée le 14 septembre 1958 par le premier ministre vietnamien Pham Van Dong au premier ministre Zhou Enlai.

và ngay sau đó thì sáng ngày 21.9.1958, **Nguyễn Khang**, Đại sứ nước Việt Nam dân chủ cộng hoà tại Trung Quốc, đã gặp Cơ Bàng-phi, Thứ trưởng Bộ Ngoại giao nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa và đã chuyển bức công hàm của Phạm Văn Đồng đến Chu Ân Lai.

Trước đó, năm 1956, Ung Văn Khiêm, nhân tiếp phái đoàn ngoại giao Trung Cộng, Thứ Trưởng bộ Ngoại Giao CSVN đã tuyên bố với Lý Chí Dân, tham tán sứ quán Trung Cộng tại Việt Nam: *Chiếu theo tài liệu Việt Nam thì HS và TS thuộc về Trung Cộng.*

Lê Lộc, Chủ tịch Châu Á Sự Vụ, nhân có mặt cũng nói vào: *Theo sử liệu VN thì HS và TS thuộc Trung Cộng từ thời nhà Tống.* Sự việc này tạp chí Beijing Review ngày 18 tháng Hai năm 1980 đã có đăng lại trong bài “*Chủ quyền không thể tranh cãi của Trung Quốc trên các đảo Tây Sa và Nam Sa*”.

Năm 1977 cựu Thủ tướng Phạm Văn Đồng giải thích quan điểm của ông ta về công hàm này như sau: *“đó là thời chiến nên phải nói như vậy thôi”.*

Sau đó Nguyễn Mạnh Cầm, nguyên Bộ Trưởng bộ Ngoại Giao, trong một cuộc họp báo tại Hà Nội ngày 2 tháng 12 năm 1992 nói như sau: *“Các nhà lãnh đạo của ta lúc trước xác nhận về Hoàng Sa và Trường Sa như vậy là do theo hiệp định Genève năm 1954 về vấn đề Đông Dương thì tất cả lãnh thổ từ vĩ tuyến thứ 17 trở vào Nam là thuộc chính quyền miền Nam, kể cả hai quần đảo này.”.*

Cũng chính vì bán nước cho giặc theo tinh thần và Hồ Chí Minh nên các đảng viên cộng sản Việt Nam đã hoàn toàn im lặng trước cuộc xâm lăng của giặc Tàu năm 1974. Thay vì lên tiếng phản đối giặc tấn công Hoàng Sa thì đảng cộng sản lại đồng thuận với giặc Tàu, coi những người lính VNCH là những kẻ thù địch, nhận giặc Tàu làm cha mẹ. Điều đó được minh chứng bằng lời phát biểu của GS Hà Văn Thỉnh khi ông này trả lời phỏng vấn đài RFA: *“Hồi đó tôi học năm thứ nhất*

Trường Đại Học Tổng Hợp Hà Nội. Nói thực là ông Hoàng Tùng khi đó, tôi không nhớ rõ thầy giới thiệu như thế nào, nhưng mà thầy giới thiệu là các em hôm nay – 180 sinh viên Khoa Sử – Đại Học Tổng Hợp Hà Nội nghe ông Hoàng Tùng – Ủy viên Trung Ương Đảng, Tổng biên tập báo Nhân Dân, hay là Ban tư tưởng Trung ương gì đó, chức vụ tôi không nhớ, nhưng mà ông Hoàng Tùng nói chuyện về lịch sử thì ông có nói chuyện Hoàng Sa”.

Ông **Hoàng Tùng** nói nguyên văn thế này: *“Vì ta bận đánh Mỹ, không có thời gian và chưa đủ khả năng để giải phóng Hoàng Sa nên nhờ bạn Trung Quốc giải phóng. Sau này mình thống nhất đất nước rồi phía bạn sẽ trả cho mình.”.*

Thế hệ cộng sản trước đã vậy, thế hệ cộng sản ngày nay cũng không có gì khác hơn. Họ đã vô ơn trước những anh hùng tử sỹ Hoàng Sa để “tri ân” giặc Tàu. Trong bản tuyên bố chung 8 điểm “*quan hệ đối tác hợp tác chiến lược toàn diện Trung Quốc – Việt Nam*” ký kết ngày 21/06/2013 giữa Tập Cận Bình tổng bí thư đảng cộng sản Trung Quốc và Trương Tấn Sang chủ tịch nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, ban lãnh đạo Trung Quốc chắc hẳn biết rằng giấc mộng xâm chiếm Việt Nam của Mao Trạch Đông không còn bao lâu nữa sẽ thành sự thật.

Để đền đáp “công ơn” hiềm độc trên của Trung Cộng, **Phùng Quang Thanh** đại tướng ủy viên BCT / TW đảng, bộ trưởng bộ quốc phòng thay mặt đảng, quân đội Nhân Dân Việt Nam khẳng định tại buổi họp mặt kỷ niệm ngày thành lập Giải Phóng Quân Trung Quốc tại Bộ Quốc Phòng Việt Nam ngày 28/7/2012 như sau:

“... Chúng tôi luôn trân trọng, ghi nhớ và mãi biết ơn sự giúp đỡ chí tình, chí nghĩa, to lớn có hiệu quả mà đảng, Chính phủ, nhân dân và Quân Giải phóng Nhân dân Trung Quốc đã dành cho Việt Nam...”

Thay mặt cho nhà nước Cộng Hòa Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, **Nguyễn Thiện Nhân** phó Thủ Tướng chính phủ, trong lần chủ trì “*Đại Hội Đại Biểu Toàn Quốc – Hội Hữu nghị Việt Nam – Trung Quốc*” tại Hà Nội ngày 10/07/2012 đã chỉ thị:

“Hội hữu nghị Việt Nam -Trung Quốc sẽ tổ chức các hoạt động tri ân các cá nhân, tổ chức và địa phương Trung Quốc, xuyên suốt trong 5 năm, sau đại hội này...”

Tiêu biểu cho tư tưởng chiến lược của Quân Đội Nhân Dân Việt Nam, **Trần Đăng Thanh** đại tá phó giáo sư – tiến sĩ, nhà giáo ưu tú, thuộc học viện Chính trị Quốc Gia Bộ Quốc Phòng trong một buổi giảng bài tại Trường Cao đẳng Cộng đồng Hà Tây ngày 19/12/2012 đã phân tích: *“... Trong 4 năm kháng chiến chống Pháp, 21 năm chống Mỹ, nhân dân Trung Quốc, nhà nước Trung Quốc đã từng nhường cơm xẻ áo dành cho chúng ta từ hạt gạo, từ khẩu súng, từ đôi dép để chúng ta giành thắng lợi trong kháng chiến chống Pháp và thắng Mỹ. Như vậy ta không quên họ đã từng xâm lược chúng ta nhưng ta cũng không được quên họ đã từng nhường cơm xẻ áo cho chúng ta. Ta không thể là người vong ơn bội nghĩa, đây là đối với Trung Quốc hai điều không được quên...”.*

Chưa hết, **Nguyễn Phú Trọng** mới đây đã hùng hồn tuyên bố: *“Tôi đã nhiều lần nói ta với TQ là láng giềng, phải ăn đờ ở kiếp với nhau, xúc đất đổ đi được không? Ta giữ được độc lập chủ quyền, nhưng cũng phải giữ cho được chế độ, bảo đảm cho được Đảng lãnh đạo, môi trường hòa bình ổn định để xây dựng, phát triển đất nước, giữ cho được quan hệ hòa hiếu với các nước, trong đó có TQ”*.

Trở trên hơn nữa, trong buổi triều kiến đối với Du Chính Thanh thì thủ tướng CSVN **Nguyễn Tấn Dũng** còn nói cho rằng: *“Mối quan hệ truyền thống hữu nghị, vừa là đồng chí vừa là anh em do Chủ tịch Hồ Chí Minh và Chủ tịch Mao Trạch Đông cùng các thế hệ lãnh đạo cách mạng hai nước dày công xây dựng và vun đắp là tài sản quý báu của hai dân tộc, đòi hỏi hai Đảng, hai nước đều phải trân trọng và gìn giữ”*...

Một điều nữa cần phải nói, tại Hội nghị về COC – DOC tại Indonesia ngày 4/9/2010 với tính cách phi chính phủ về vùng biển Nam Trung Hoa. Tại các buổi hội thảo lúc có lúc không này, phía Cộng Sản Việt Nam một lần nữa lại thấy bối rối khi được yêu cầu giải thích về sự im lặng của họ hồi đó, khi Trung Cộng nắm giữ cái mà Việt Nam bây giờ tuyên bố là một phần của lãnh thổ họ. *“Trong thời gian này”,* họ nói, *“có những tình trạng rắc rối về chính trị và xã hội tại Việt Nam, cũng như trên thế giới, mà phía Trung Quốc đã lợi dụng, theo từng bước một, để dùng biện pháp quân sự chiếm đóng quần đảo Hoàng Sa. Và Trung Quốc đã thu gọn toàn bộ Hoàng Sa vào năm 1974”*. Như vậy ở đây chính CSVN công nhận VNCH không bao giờ bán Hoàng Sa như cách đội ngũ dư luận viên và đảng CSVN tuyên truyền láo khoét. CSVN đã thừa nhận Trung Cộng dùng quân sự để cưỡng chiếm Hoàng Sa. Hay nói cách khác, chính nghĩa của các anh hùng VNCH trong trận chiến Hoàng Sa đã được thừa nhận dù gượng ép nhưng sự thật về họ vẫn phải là sự thật...

Rõ ràng, trong khi những người lính VNCH đã anh dũng chiến đấu với giặc Tàu thì đảng cộng sản Việt nam lại bán nước cho Tàu. Đảng cộng sản cũng đẩy những người lính của chính họ vào cõi chết khi đảng khóa tay họ không cho nổ súng vào giặc Tàu mà chính tướng cộng sản Quách Hải Lượng và Lê Đức Anh đã phải thừa nhận. Đến đây, một lần nữa ai là “Ngụy” và ai là “Quân Tử” thì người đọc chắc chắn đã sáng tỏ hoàn toàn. Điều đó đã khẳng định một sự thật không thể chối bỏ đó là: CSVN bán nước và VNCH giữ nước.

III. KẾT LUẬN CHUNG :

Qua cuộc hải chiến Hoàng Sa năm 1974, qua sự kiện CSVN bán nước suốt một thời gian dài cho đến ngày nay thì chúng ta mới thấy được hết sự khác biệt giữa VNCH và CSVN.

Những cái tên như : Ngụy Văn Thà, Vương Thương, Phan Ngọc Đa, Võ Văn Nam, Trần Văn Thọ, Nguyễn Văn Tuấn, Vũ Văn Bang vv.. đã nằm lại trong lòng biển sâu. Họ đã sống ngay thẳng, chết anh dũng vì đất mẹ. Và họ đã được biển quê hương ôm ấp, che chở cho linh hồn của những người con sống chết vì dân tộc. Thân xác Họ đã ở lại Hoàng Sa, nhưng tinh thần của những người lính VNCH thì còn sống mãi cùng hành trình đi đòi công lý cho cả một dân tộc bị bàn tay độc tài của CSVN và bàn tay Bành Trướng của Hán tộc đè nén.

Sự hi sinh của những người lính VNCH trong trận hải chiến năm 1974 đã không hề vô nghĩa. Mặc cho đảng cộng sản Việt Nam phủ nhận công lao của những người lính VNCH dưới chiêu trò “ngậm máu phun người” thì có một thực tế không thể chối bỏ là trong thời điểm Trung Cộng đưa giàn khoan HD 981 vào vùng biển Việt Nam. Đồng loạt các báo chí cộng sản đã phải cho đăng tải những bài viết về những anh hùng VNCH đã ngã xuống trong trận hải chiến oai hùng đó. Lần lượt những tờ báo **Thanh Niên, Dân Trí, Giáo Dục vv...** của cộng sản Việt Nam đã phải lên tiếng về cái gọi là “tính chất khốc liệt” của trận hải chiến. Báo Dân Trí trong bài viết của mình ngày 29/05/2014 đã có đoạn: *“ Mẹ già, con thơ, kinh tế gia đình đang khó khăn... nhưng anh Nguyễn*

Hoàng Sa vẫn sẵn sàng gạt hết mọi lo toan, hăng hái đăng ký ra Hoàng Sa, cùng các chiến sĩ, ngư dân bảo vệ mảnh đất nơi cha anh đã ngã xuống trong trận hải chiến 1974”.

Cho đến ngày hôm nay thì chính những báo chí của cộng sản bạo quyền đã phải thừa nhận những người lính VNCH đã hăng hái chiến đấu bảo vệ biển đảo quê hương như thế nào. Đó chính là những cái tát vào những bộ mặt của cộng sản Việt Nam khi họ vẫn ngày đêm tuyên truyền ra rả về cái gọi là “ngụy quân, ngụy quyền”

Tờ báo Dân Trí còn trích dẫn bà **Nguyễn Thị Lụa** – một góa phụ 40 năm thờ chồng là tử sĩ Nguyễn Thành Trọng (một trong 74 tử sĩ Việt Nam Cộng hòa đã hy sinh trong trận hải chiến Hoàng Sa 1974) sống tại ấp Thới Khánh, xã Tân Thạnh, huyện Thới Lai TP Cần Thơ : *“Cách nay đúng 40 năm, chồng tôi và các chiến sĩ khác không thể chấp nhận hành động xâm chiếm Hoàng Sa của Trung Quốc nên đã chiến đấu quyết giành lại mảnh đất giữa trùng khơi của Tổ quốc. Dù trận chiến ấy thất bại nhưng cho thấy rằng, từ đời nào chúng ta đã không nhân nhượng, quyết chiến đấu đến cùng để bảo vệ lãnh thổ của đất nước”...*

Những người như tử sĩ Nguyễn Thành Trọng đã ngã xuống, đã dùng máu mình tô thắm màu cờ Vàng của dân tộc. Họ đã hi sinh không hề vô nghĩa vì chính sự hi sinh ấy đã là động lực cho thế hệ chúng ta và con cháu chúng ta phải chiến đấu hết mình vì quê hương Việt Nam. Chúng ta sẽ phải sống sao cho xứng đáng với những sự hi sinh của những người lính VNCH nói chung, của những anh hùng Hải chiến Hoàng Sa nói riêng và cả những người vợ, người em, người con, người anh ... của họ.

Và chúng ta xin hãy đừng vô cảm, nhạc sĩ **Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình** đã kêu gọi chúng ta *“Giờ đây Việt Nam còn hay đã mất. Mà giặc tàu ngang tàng trên quê hương ta. Hoàng Trường Sa, đã bao người dân vô tội. Chết ngậm ngùi vì tay súng giặc tàu”.* Chúng ta phải đứng lên dù bất cứ giá nào vì Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam. Nơi đó có những linh hồn của tử sĩ trong trận Hải chiến năm 1974, của cả những người bộ đội cộng sản đã đặt niềm tin nhầm địa chỉ, của những người ngư dân bị giặc Tàu giết hại. Nơi đó, có trái tim của Mẹ Việt Nam đang mong chờ đàn con thu non sông về với Mẹ.

Và một điều quan trọng, rất quan trọng, muốn hóa giải công hàm Phạm Văn Đồng, muốn đất nước Việt Nam không còn là một sân sau của giặc Tàu thì chẳng còn cách nào khác là chúng ta phải đứng dậy để dẹp bỏ chế độ cộng sản Việt Nam vẫn đang ngày đêm đem từng tấc đất của Cha ông để dâng cho giặc. Chúng ta không được phép quên rằng chúng ta đã có những Hai Bà Trưng, Trần Hưng Đạo, Lý Thường Kiệt trong quá khứ thì ngày nay chúng ta cũng có những Nguyễn Thành Trọng, Ngụy Văn Thà vv...Chính vì vậy, chúng ta không thể nào cho phép giặc Tàu tiếp tục đàn áp người dân Việt Nam thông qua bàn tay của CSVN. Chúng ta phải đứng lên noi gương những người tử sĩ Hoàng Sa năm 1974. Vì họ là những anh hùng. Họ đã anh dũng ở lại Hoàng Sa, ở lại Biển Đông trong lòng tiếc thương vô hạn của Dân tộc. Họ đã ngã xuống cho linh hồn đất mẹ còn sống mãi muôn đời...

Đặng Chí Hùng

21/07/2017

<https://www.facebook.com/hung.christian.1682/posts/486873518316188>

